

«ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΙ ΠΑΡΙΕΣ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗ ΓΙΟΡΤΗ»

[Συνέντευξη στον Γ. Πολιτάκη, Περιοδικό «ΟΡΑΣΙΣ», Αύγουστος 2003]

Γιώργο καλώς όρισες και πάλι στην Κρήτη. Το Ηράκλειο για σένα είναι ο τόπος που χάραξες το μεγαλύτερο μέρος της καριέρας σου. Πέρα από το γεγονός αυτό υπάρχουν και κάποιοι άλλοι λόγοι που σε φέρνουν αυτή την περίοδο στην πόλη; Διακοπές, δουλειά ή και τα δύο;

Γεγονός είναι ότι τώρα και χρόνια προσπαθώ να συνδυάσω τη δουλειά με την ξεκούραση και να βρεθώ έστω και μ' αυτό τον τρόπο ανάμεσα σε γνωστούς και φίλους. Σίγουρα υπάρχει αρκετή δουλειά αυτή την περίοδο, αλλά η αλήθεια είναι ότι όσο μπορώ το διασκεδάζω, ξεκλέβοντας λίγο χρόνο από το τρεχαλητό και τις μουσικές παραστάσεις. Βέβαια, υπάρχουν και περιόδους που έχω αρκετό καιρό να κατέβω. Ε, τότε δεν σου κρύβω ότι εφευρίσκω κάποιους λόγους προκειμένου να περάσω μερικές μέρες μακριά από το καμίνι της Αθήνας.

Να υποθέσω, λοιπόν, ότι ο κύριος λόγος που σε φέρνει στη μέση του καλοκαιριού στην Κρήτη είναι η μουσική;

Σωστά υποθέτεις, υπάρχει μία μίνι περιοδεία θα έλεγα, σε διάφορους Δήμους της Κρήτης και κυρίως στον Νότιο άξονα, όπου θα παρουσιάσω τα τραγούδια μου μαζί με μια επιλογή από διασκευές αγαπημένων τραγουδιών. Είναι το πρόγραμμα που παρουσιάζω αυτό το καλοκαίρι σ' όλη την Ελλάδα.

Για πες μου δυο λόγια για το χρόνο της παραμονής και για το μουσικό σχήμα που σε πλαισιώνει.

Είναι κάποιες εμφανίσεις που θα ξεκινήσουν στις 14 Ιουλίου και θα τελειώσουν στις 2 Αυγούστου, με μία συναυλία που θα πραγματοποιηθεί στην παραλία της Ψαρής Φοράδας στη Νότια Κρήτη. Είναι η πρώτη φορά που θα συνεργαστώ με νέους μουσικούς. Νέα παιδιά που έχουν όρεξη και μεράκι γι' αυτό που κάνουν, αλλά και που διαθέτουν αρκετό ταλέντο. Είναι ένα σχήμα εξαμελές που ισορροπεί ανάμεσα σε ηλεκτρικούς και ακουστικούς ήχους, ανάλογα με τις ανάγκες των τραγουδιών.

Αν δεν κάνω λάθος, φέτος δεν είσαι στο πρόγραμμα του Δήμου Ηρακλείου. Ήταν δική σου επιλογή;

Να σου πω εδώ ότι ποτέ δεν ήμουν στο πρόγραμμα του Δήμου Ηρακλείου, με την έννοια ότι η συμμετοχή μου στις εκδηλώσεις τα τελευταία χρόνια ήταν με δική μου οργανωτική και οικονομική ευθύνη. Φαίνεται ότι οι άνθρωποι εδώ ενώ διατείνονται ότι στηρίζουν και προβάλλουν το αυτόχθονο πολιτιστικό υλικό, αυτό πόρρω απέχει από την πραγματικότητα. Κατάκτησαν αυτό το Φεστιβάλ ένα πανηγυράκι όπου όποιος προλάβει τον Κύριον είδε. Ο κάθε υπεύθυνος ή ανεύθυνος εξυπηρετεί τους δικούς του ανθρώπους, κλείνουν το προγραμματάκι τους κι αυτό ήταν.

Λες και η υπόθεση πολιτισμός είναι τσιφλίκι τους. Βλέπεις, για μένα, αλλά και για πολλούς άλλους καλλιτέχνες δεν υπάρχει κονδύλι. Υπάρχει όμως για τους κολλητούς των προέδρων, των υπευθύνων -και πρέπει να ξέρεις ότι είναι και πολλοί αυτοί- αλλά εν πάση περιπτώσει δεν με θέλουν μία, δεν τους θέλω δέκα.

Διακρίνω μια πικρία και μία αγανάκτηση. Γιατί πιστεύεις ότι γίνονται αυτές οι διακρίσεις;

Το θέμα δεν είναι προσωπικό και αυτό δημιουργεί μεγαλύτερο πρόβλημα. Εξυπηρετούν εκεί που νομίζουν ότι έχουν κοινωνικό συμφέρον ή αυτό που λέμε κοινωνικές και προσωπικές υποχρεώσεις, προσπερνώντας αβασάνιστα όλα εκείνα τα κριτήρια που υποτίθεται ότι θα πρέπει να συγκεντρώνει ένα φεστιβάλ. Άλλωστε, γι' αυτό κόπτονται ορισμένοι να είναι στις επιτροπές και στα προεδρεία. Αυτό το είδος πολιτισμού θέλουν να αναπαράγουν; Ε, ας τον χαίρονται λοιπόν.

Ποιο είναι τελικά για 'σένα εκείνο το κριτήριο που θα 'πρεπε πρωτίστως να λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να διασφαλίζεται η ποιότητα, η αξιοκρατία και ο πλουραλισμός ενός φεστιβάλ;

Κοίταξε, υπάρχουν ένα σωρό πράγματα που θα 'πρεπε να γίνουν προκειμένου να βγει απ' το τέλμα στο οποίο έχει βυθιστεί το συγκεκριμένο φεστιβάλ, θα σου μιλήσω όμως για δυο τρία βασικά πράγματα τα οποία ενώ εξαγγέλλονται με βαρύγδουπα σημειώματα των Δημάρχων στα προγράμματα και στον Τύπο, εξακολουθούν να παραμένουν στα λόγια και στις καλές προθέσεις αν θέλεις των υπεύθυνων. Για παράδειγμα, δεν δίνεται η βαρύτητα που θα 'πρεπε στο ντόπιο υλικό που υπάρχει και δραστηριοποιείται στην πόλη μας αλλά και στην υπόλοιπη χώρα. Για 'μένα, όταν θέλεις να παράγεις πολιτισμό, έχεις έναν κύριο άξονα που έχει σημείο αναφοράς το δυναμικό της πόλης, τους ανθρώπους που σε πολλές περιπτώσεις εργάζονται αθόρυβα και κάτω από δύσκολες συνθήκες προκειμένου να δημιουργήσουν. Αυτούς οφείλεις να τους βρεις, να τους διευκολύνεις, να αναδείξεις το έργο τους. Μπορείς να δημιουργήσεις θεματικές ενότητες εμβόλιμες μέσα στο πρόγραμμα. Πρέπει επίσης να υπάρξει μια ισορροπία όσον αφορά τον χώρο που καταλαμβάνει το κάθε είδος. Υπάρχει ακόμα εκείνος ο θεσμός των συνοικιακών εκδηλώσεων που κάτω από τέτοια άθλια οργάνωση, θα 'ταν καλύτερα να καταργηθεί. Ή το κάνεις καλά ή δεν το κάνεις. Αυτό που γίνεται εκεί πέρα είναι χειρότερο κι από πανηγύρι. Ας κάνουν λιγότερα πράγματα αν δεν μπορούν να αναλάβουν όλο αυτόν τον όγκο των εκδηλώσεων, με περισσότερα χρήματα και καλύτερες συνθήκες και όχι να υπάρχουν οι συνοικιακές εκδηλώσεις για να γίνονται η χωματερή των ντόπιων καλλιτεχνών.

Είναι και λίγο ύποπτο όλο αυτό το σκηνικό. Κάποιοι απ' ό,τι καταλαβαίνεις είμαστε οι παρίες σ' αυτή τη γιορτή.

Τι είναι για 'σένα η τραγουδοποιία και πώς σχολιάζεις το φαινόμενο της τελευταίας δεκαετίας, κάποιοι καλλιτέχνες να υπογράφουν ολοσχερώς τις δουλειές τους;

Σε πολλές περιπτώσεις το αποτέλεσμα είναι θαυμάσιο και μας έχει δώσει σπουδαία τραγούδια τα τελευταία χρόνια. Υπάρχει βέβαια, για 'μένα, ένα έλλειμμα στον εκτελεστικό τομέα. Υπάρχει ένα πρόβλημα με τους τραγουδοποιούς - τραγουδιστές, αλλά αυτό πολλές φορές ξεπερνιέται γιατί ο κόσμος το εισπράττει εντελώς διαφορετικά απ' ό,τι παλιότερα. Ας μην ξεχνάμε ότι για πολλές δεκαετίες λειτούργησε εξίσου με μεγάλη επιτυχία το τρίπτυχο συνθέτης - στιχουργός - τραγουδιστής και άφησαν πολύ σπουδαία πράγματα. Να σου πω επίσης ότι η τραγουδοποιία δεν είναι τωρινό φαινόμενο. Ο Αττίκ, ο

Τσιτσάνης, ο Μπαγιαντέρας, ο Βαμβακάρης και κάπου στα μέσα τις δεκαετίας του '60 ο Σαββόπουλος και πολλοί άλλοι, έγραψαν και τραγούδησαν οι ίδιοι τα τραγούδια τους. Αυτό συνεχίζεται και τώρα, με τη διαφορά ότι έχει ανοίξει αρκετά η αγορά και δίνει τη δυνατότητα σε πολλούς αξιόλογους μουσικούς να ηχογραφούν τα τραγούδια τους και να μπολιάζεται κάθε τόσο το ελληνικό τραγούδι με καινούργια πράγματα. Είναι ευχάριστες ανάσες για την ελληνική δισκογραφία οι πολλές νέες παρουσίες στο χώρο του τραγουδιού.

Μίλησε μου λίγο για τα «Γυάλινα Φτερά». Είναι ο τίτλος κάτω από τον οποίο στεγάζεται η τελευταία σου δισκογραφική δουλειά.

Πραγματικά νιώθω αμήχανα όταν πρέπει να μιλήσω για τα τραγούδια μου. Κατά ένα περίεργο τρόπο αρχίζω να τραυλίζω, να μην μπορώ να βγάλω λέξη. Το έχω σκεφτεί πολλές φορές αυτό. Ίσως συμβαίνει γιατί η προσέγγιση που κάνει εκ των υστέρων ο τραγουδοποιός είναι ένα ιδιότυπο μνημόσυνο. Μια αναδρομή σε χώρους και σε τόπους που δεν υπάρχουν πια. Είναι τοπία που δεν ξέρεις αν ποτέ υπήρξαν και αν ήσουν παρών σ' αυτή την υπόθεση. Το μόνο που είναι σίγουρο είναι το ταξίδι που κάνουν οι μουσικές και τα λόγια στα χείλη των άλλων. Τα τραγούδια είναι ένας μικρός θάνατος για 'σένα, που ξεκινάει απ' τη στιγμή που τα ραδιόφωνα θ' αρχίσουν να παίζουν.

Μένεις όμως πιστός σ' αυτό που λέμε μπαλάντα - αφηγηματικό τραγούδι.

Ναι, είναι ένα είδος τραγουδιού που ανέκαθεν με συγκινούσε και γι' αυτό προσπαθώ μέσα από μικρές σύντομες ιστοριούλες να πω κάποια πράγματα σημαντικά για μένα, αλλά θέλω να πιστεύω και για πολλούς άλλους.

Τι να περιμένουμε στη συνέχεια; Ετοιμάζεις κάτι και ποια είναι τα σχέδιά σου για το χειμώνα;

Κάποιο δεκαήμερο μέσα στον Αύγουστο έχει διακοπές. Από 'κει και πέρα μένουν ακόμα κάποιες συναυλίες και Σεπτέμβρη - Οκτώβρη στούντιο. Ετοιμάζω πέντε τραγούδια που θα κυκλοφορήσουν πριν τις γιορτές. Είναι οι «ΑΠΟΥΣΙΕΣ». Πέντε μπαλάντες με λιτή ενορχήστρωση και λογάκια απλά, όπου θέλω να δοκιμάσω έναν άλλην ήχο. Μην φανταστείς ότι θα είναι κάτι ανατρεπτικό ή εντυπωσιακό. Όχι δεν είμαι για τέτοια. Έναν ήχο έχω στο μυαλό μου τώρα και μήνες που χορεύει ακατάπαυστα. Αυτόν θέλω να βγάλω. Ελπίζω να τα καταφέρω!